

[Wilhelm]

Diskussionen om sambeskatningen i ægteskabet har altid drejet sig om to vidt forskellige spørgsmål. Det ene er, om ægteskabsbeskatningen skulle være anderledes end beskatningen for papirløse forhold. Det andet er spørgsmålet om de to køns ligestilling i ægteskabet. Jeg synes nok, den meget enkle problemstilling er blevet temmelig forplumret både i dag og i den debat, der er gået forud.

Man kan vel sige, at det, som skatteministerens forslag her har klaret – og klaret ret elegant – er spørgsmålet om ligestillingen af de to køn i ægteskabet. Alt, hvad der har været af indvendinger og af mistænkeliggørelse af forslaget fra konservative og fra venstre både i dag og i debatten i aviserne og andre steder i den sidste tid, har netop ikke gået på det, når det kom til stykket. Det ene punkt, hr. Fogh Rasmussen har nævnt, hvad det angik, er klart forkert. Kritikken har i virkeligheden gået på, at man siger, det er en narresut, fordi det ikke er blevet billigere. Det er en narresut, fordi man ikke har fået en lempelse rent skattemæssigt af de to personer tilsammen. Det er en narresut, fordi man ikke i enhver henseende har fået ægteskabet ligestillet med papirløse forhold. I den forstand er det jo rigtigt. Der er stadig væk en forskel på ægteskabet og på papirløse forhold i skattemæssig henseende, men når det drejer sig om ligestilling mellem kønnene, så er den faktisk gennemført med dette forslag.

Der er et andet problem – men det er ikke så principielt, det er et mere praktisk problem – der altid også har været centralt i debatten om sambeskatningen i ægteskabet, og det er spørgsmålet om selvstændige erhvervsdrivendes fordeling af indkomsten på de to ægtefæller. Det er et meget stort praktisk problem, fordi det er ukontrollerbart. Det er et mægtigt område for skattemanipulation. Derfor er det også et spørgsmål, som vi har store betænkeligheder ved i de forslag og ændringsforslag, der ligger her. Men jeg vil gerne understrege, at det har ikke noget med de to principielle hovedspørgsmål at gøre. Skal ægteskabet i skattemæssig henseende ligestilles med papirløse forhold? Det bliver det ikke med dette forslag. Det andet hovedspørgsmål er: skal ægtefællerne stilles lige? Det bliver de.

Vi kan ud fra disse synspunkter støtte ændringsforslagene nr. 1, 2 og 9 og stemmer imod ændringsforslagene nr. 4, 5, 8, 10, 11,

12 og 14. Dem er der ikke grund til at kommentere yderligere. Det følger ganske af sig selv.

Vi kan derudover stemme for de ændringsforslag, som SF har stillet som nr. 13 og 16 – det er dem, der går ud på helt at forhøve 3.000 kr.s fradraget – og konsekvensforslaget nr. 3, hvor man i stedet bruger provenuet fra 3.000 kr.s fradraget til en forhøjelse af bundgrænsen. Vi synes, det er en ganske rigtig politik. Det svarer fuldstændig til, hvad vi stillede af selvstændigt fradragsophævende forslag for et par år siden.

Det er endda værre, end SF beskriver det i bemærkningerne. Der taler man om, at 3.000 kr.s fradraget er dobbelt asocialt eller virker fordelingspolitisk forkert i to henseender. Det materiale, vi fik frem i skatteudvalget i forbindelse med VS' forslag for et par år siden, viser, at det er tredobbelt asocialt. Det er asocialt for det første, fordi 3.000 kr.s fradraget ved den samme udnyttelse giver størst tilskud til de største indkomster. Det er dernæst asocialt, fordi det udnyttes af langt færre blandt de dårligere stillede end blandt de bedst stillede. Det er for det tredje asocialt, fordi det blandt dem, der udnytter det, udnyttes i ringere grad af de dårligere stillede. Dengang fik vi at vide, at der gennemsnitlig var 950 kr. i fradrag for de dårligere stillede grupper mod i gennemsnit 2.950 kr. for de bedst stillede grupper. Det er altså tredobbelt asocialt.

Så mangler vi kun at sige, at det i virkeligheden måske er det rimeligste af fradragene. Det er det, man plejer at kalde »husmandsfradraget«, fordi det er det eneste, der overhovedet i praksis kan benyttes af mindre indkomster, der ikke har alle mulige erhvervsjendomme og lystgårde og rideheste, og jeg ved ikke hvad, at lave fiduser med. Derfor har man kaldt det »husmandsfradraget«. Jeg skal ikke bestride, at det nok, når det kommer til stykket, er det mindst asociale af de forskellige fradragsmuligheder. Ikke desto mindre er det, som det viste sig med skatteministeriets egne bilag, der tilgik skatteudvalget for et par år siden i forbindelse med vores forslag, altså tredobbelt asocialt i sin virkning.

Vi finder altså, at det er helt rigtigt at afskaffe dette fradrag, og selv om man kan synes, at det ikke er nogen særlig epokegørende måde at bruge pengene på at fordele